

Nýggju partabøvini í Pf. Føroya Banka verða skrásett á VP

Føroya Banki hevur gjørt av at skráseta nýggju partabøvini á Værdipapircentralen (VP) í Danmark. Henda avgerð er tikin, tí umsitingin av partabøvunum gerst lættari, og avgreiðslan av teimum gomlu partabøvunum hevði verið ov arbeiðskrevjandi.

Værdipapircentralen er ein privatur sjálvsoðnarstovnur, hvørs endamál er at edv-skráseta útgávu, umsetning og ognarviðurskipti av virðisbøvum. Í føroysku partafelagslógini verður møguleiki givin at skráseta føroysk partabøv á Værdipapircentralen.

Tey nýggju partabøvini verða skrásett sum pappirsleys partabøv, og er hetta fyrstu ferð, at føroysk partabøv verða skrásett á Værdipapircentralen.

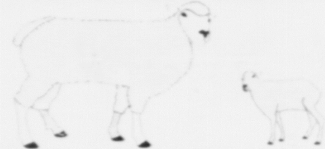
Tey nýggju partabøvini hava eitt virði, sum er 1% av upprunliga óljóðandi virðinum á gomlu partabøvunum. Tey gomlu partabøvini eru niðurskrivað til kr. 0.

Tá ið partabøvini eru skrásett, fáa partaeigararnir fráboðan um, at partabæragoymslan er lögð um. Fyrst verða partabøvini í gamla Føroya Banka lögð um, og síðani partabøvini í Sjóvinnubankanum. Partaeigarar, sum høvdu partabøv í báðum bankunum, fáa sostatt tvær fráboðanir. Í seinnu fráboðanini er yvirlið yvir samlaða ogn partaeigarans á VP.

Tey partaeigarar, sum ynskja at fáa tey gomlu partabøvini útlýggjað, kunnu, tá ið teir hava fingið fráboðan frá VP, venda sær til deild sína hesum viðvikjandi innan 1. mars 1996.

Tórshavn, tann 12. oktober 1995
P/F FØROYA BANKI

Hvar fór hasin bilurin?

Bilbelti er livbelti!

SKÁIN

Kryddburger v/ chipsi	35,-
Biksimatur v/ stektum eggj	35,-
SKÁ SKÁ grýturættur v/ eplamori	35,-
1/2 hønarungi v/ chipsi	50,-
1/4 hønarungi v/ chipsi	30,-
Tvífliis v/ skinku og osti.....	20,-
Franskur hotdog	20,-
Chips	15,-
Kaffi.....	10,-
Sodavatn	10,-
Øl	15,-

Minnist til heimkoyringar-
fjöldablaðið á kr. 30,-

SKÁIN

Tlf. 18866 – N. Finsengata 20

viðmerking

Solidaritetur

ella Tá ið SEV mundi kollsiglt

Fyri tær ringast staddu kommunurnar sigst skuld-aravtalan, sum umsiðir kann fáast í lag, vera ein góð loysn, tær betur staddu halda seg ikki fáa stór vegis fyrirum av loysnini, men mugu vera við at leggja pening í kommunala veð-haldsgrunnin kortini. Tí ein avgerandi treytin fyri hesi kommunuloysn er, at allar kommunurnar góðtaka hana, eisini tær fáu smáu, ið ikki hava verið forar fyri at seta seg í ovurstóra skuld.

Ein lítill kommuna hevur longu boðað frá, at hon ætlar sær ikki at vera við, tí hon klárar sjálf sínar skyldur, og so mugu hinar kommunurnar annars um, hvussu tær greiða teirra skyldur. Henda kommunan ætlar kortini at lata sín part í bjargringargrunnin.

At ein kommuna sigur seg undan, hevur síðani fingið tvær aðrar at gera tað sama. Og tað kundi hent, at upp-attur fleiri fara at bera seg undan at vera við av tí sama ella av heilt aðrum grund-um. Tað er ið hvussu er eyð-kendur føroyskur hugsun-arháttur. Kanska serliga har, tú ikki hevði væntað tað.

Solidariteturin, sjálvbjargnishugsjónin, røkkur sjáldan út um bygdar- og kommunumarkið til alt fólk í landinum. Hetta saman við illgítandi dul-nevnisbøkum eftir hvørji einastu álvarsligari roynd at koma landinum uppund-an, hevur gjørt okkum ússaligari enn neyðugt, og veseligari enn gamla sam-bandið nakrantíð hevur verið fært fyri. Við berum grenji koma vit onga leið.

Skúlafolk, fjölmiðlafólk, føroyingar allir – ganið ikki bara suðureftir, men hyggið eisini niðurfyri fótarnar og siggið, hvar vit eru, hvussu her sær út úttan um okkum og hvørji vit eru, sum her balast. Droymið ikki bara um at kvala alt í oljusvansi og danskari olmu. Lat ið ikki »arbeiðsloysið« fáa okkum at gloyma at arbeiða og búgva okkum út, so vit aftur verða bjartskygd og lita meira á okkum sjálvi sum tjóð.

Mær rennur í hug sjálv-bjargnismannin Niels Paula í Heimistovu á Glyvr-um. Hann var kendur skilmaður, eisini í kommunu-málum. Var formaður í Nes sóknar kommunu ta tíðina, tá ið ymist varð gjørt har til frama fyri flestu møgulugu íbúgvarnar í spjaddu kommununi. Nakrir vóru tó ikki nøgdir, fingi ovliðið burtúr í mun til frammanundan, og so tóku teir seg umsiðir burtúr. Slíkt gevur meira enn lotuvinn-

ing. Higartil hevur altíð verið uppá seg lættari hjá litlari kommunu at fáa meira frá tí almenna – tá nakað er at fáa. Politikarum tykir kanska meira synd í teim-um smáu, sum ikki kunnu hava somu figgarligu orku sum tær »stóru«. So er tað atkvøðan, ikki um at tala.

Niels Pauli var m.a. eisini við í SEV, so tíðliga í tíðini, at hann var við á tí fundinum, sum hann helt seg vera tann mest avgerandi fyri felagsskapin. Kommunurnar, sum vóru uppi í SEV, høvdu helst væntað at fáa streym allar um somu tíð. Men alt var vordíð dýrari enn ætlað, og á hesum fundinum legði stýrið ella eldhugaði formaðurin Gunnar Dahl Olsen fram eina ætlan um, fyrst at fáa teimum høgigastu og tættari bygdum okkum streym, so at felagið skjótari kundi fáa nakrar inniokur og halda fram. Hini plássini máttu so biða til einaferð, ráðini fingust til tað.

Tá reistist ein reystnæltur maður og segði, at hetta kundi hansara kommuna ikki ganga við til. Hetta var sama kommuna, sum nú eisini sigur nei at vera við í kommunuloysnini. Hann helt, at tá allar kommunurnar vóru um kostnaðin, máttu tær eisini allar fáa streym í sein. Verður streymur nú latin nøkru kommunum og ikki okk-um, so eru vit ikki við meira!

»Tað er hoyrt!« mutlaði

norðantil á oynni. Sáttligur maður og tyngd er í orðum hansara. Sigur seg skilja sunnanmannin væl. Vit eru allir vónsviknir, tí tað ikki hevur gingið, sum ætlað. Vit hava ótolnast, og nú verða vit biðnir um at biða kanska fleiri ár afturat, meðan tey stóru plássini fáa streym.

Men – nú vendi hann sær á til aftaru stólarnar – fara nú vit, sum ikki eru við í hesi ætlanini, at siga nei, so hesi stóru plássini heldur ikki fáa nakran streym nú, so verður seinni dagurin, at vit í útríðinum fáa hann. Tí so dettur SEV-felagið sundur, og hendan fyrsta royndin hjá føroyskum kommunum at fáa loyst eina stóra uppgávu í felag verður av ongum. Tað skal ikki verða. Nú vendi hann sær aftur til formansskapi. Tí fara vit allir sum ein at taka undir við hesi ætlanini, so skjótt verður settur á. So fáa eisini vit streym einaferð, nær tað so verður. Siga vit nei, fær eingin nakað.

Niels Pauli segði, at menn gjordust so hámir og ikki eitt kist hoyrdist frá teim-um. Hvat nú? Men so væl varð talað av eystringinum og av Gunnari Dahl Olsen, at ætlanin varð samtykt – og haldi hann segði við ongari atkvøðu móti.

Hasum solidaritetinum og hugburðinum hava vit nógv brúk fyri.

Lat meg nýta høvi til at takka Heralvi Jacobsen fyri greinina »Keypið føroyskt for f.....« í Dimmu 5. okt. í ár. Lesið hana!

Sverri Egholm
14.10.1995

onkur niður í gólvið aftar-laga í hollini. Tað var ein lagnutug lota, og vit líka-sum kendu á okkum, at ætlanin fór ikki at fáa neyð-ugu undirtøkuna, segði Niels Pauli. So høvdu vit heldur ikki komið longur við SEV tað og kanska ong-antið. Tí tað var ikki sum at siga tað, at fáa so nógvur kommunur at ganga saman og lyfta í felag. Havnin og onkur onnur kommuna á Streymoynni vóru tó ikki við tá.

Men nú reistist ein eyst-uroyingur. Úr litlari bygd

TØKK

Hjartaliga tøkk til øll tykkum, sum sýndu sam-kenslu, tá ið okkara kæri sonur, bróður, svágur, mamma- og pápabeiggi og gubbi

AGNARHANSEN

bleiv tikin frá okkum.

Hjartaliga tøkk til øll tykkum, sum leitaðu eftir hon-um, mean han var burtur og til Henry Jarnskor, sum færdi hann til lands.

Tøkk til sangarar, berarar og kirkjutænara og til tann stóra skara, sum fylgdi honum til gravar. Tøkk fyri blómur, kransar og gávur.

Ein stór tøkk til Hjalgrím Davidsen fyri góð orð í kapellinum, til Jógvan Friðriksson, Jákup Kass fyri góð orð í kirkjuni og til tykkum øll, sum hjálptu til í allar mátar.

Tøkk øll somul.

Familjunar vegna
Mamma, pápi og systkin